

Божіа. Во истинѣ тѣа должности попремного
потребни са на свѣщенници тѣ.

и. Свѣщенникъ требѣва да се не отягоща-
ва кога то дохождатъ при него человекы на
исповѣдь: а (мые знаеме че свѣщенникъ или
дѣховникъ) бѣва тежокъ, кога то или во време
на исповѣдь та се горди, и показѣвасе при ка-
ющаго се сзрдитъ, но онъ (свѣщенникъ) дѣлженъ
е сз кротость да утѣшава такваго: оше дѣхов-
никъ бѣва тажокъ въ дрѣги времена, сирѣчь
кога то дерзновенно (безсрамно) проси нѣчто
отъ дѣховны тѣ си сыновы, или какво то со
сила иска, на примѣръ: проси, или со сила и-
ска у властелина, зада оправдава той власте-
линъ нѣкогоси на сѣдъ, или да го избави отъ
наказаніе, ако да бѣде това и сз убитокъ (за-
раръ) на оныа, кои то се плачатъ, или сз ущервъ
на народа. Ако да се обаватъ такви горде-
ливцы и непотребни, тойчасъ да имъ запре-
татъ дѣховническа та власть.

д. А оше поголѣмо злодѣйство е, ако
открые свѣщенникъ въ каква грѣхове тѣ на сво-
его дѣховнаго сына, за това да му се земе
свѣщенническій чинъ (да бѣде распопенъ), и да
бѣде преданъ на мѣрскій сѣдъ зада го нака-